

nyttig Opsparings-Tendens gennem Udsigten til at kunne anvende Opsparingen til Erhvervelse af eget Hjem.

Forfatterens Hjerte er saaledes helt og holdent hos „Egne-Hjems-Bevægelsen“, men han er klar over, at det Offentliges Hjælp er nødvendig med Hensyn til at forberede og fremhjelpe denne Byggevirksomhed. Hans Forslag med Hensyn til Financiering af Byggevirksomheden tager specielt Sigte paa norske Forhold og skal derfor ikke omtales nærmere. Han hævder, at det er Kommunernes Pligt at sørge for, at der til enhver Tid findes tilstrækkelig Byggegrund, vel forberedt til Bebyggelse med Hensyn til Kommunikationsmidler, Vej- og Vandanlæg o. s. v. Kommunerne bør opkøbe de Grundarealer, der bliver Tale om, og for Byernes Vedkommende mener Forfatteren, at der ikke bør være Tale om Afhændelse af Byggegrunde, men kun om langvarige Fæsteoverdragelser. Paa Landet derimod skal Byggegrundene sælges til Husenes Ejere, dog med lempelige Kreditforhold. For at gøre Byggevirksomheden saa økonomisk som mulig, bør det offentlige endvidere interessere sig for Bestræbelser i Retning af teknisk Standardisering og Typisering af Husbyggeriet. Derimod bør man fremtidig søge at komme bort fra den direkte økonomiske Støtte til Byggevirksomhed gennem Rentelettelser og Nedskrivningsbidrag.

I Norge har Boligsagen haft sin „Agitationsperiode“ — siger Forfatteren. Nu gælder det, at den faar sin „Organisationsperiode“. Bogen giver Vidnesbyrd om, at der i Norge er god Vilje til at tage fat paa denne Opgave. I denne Henseende har Danmark sikkert meget at lære hos vort Broderland Norge.

C. V. Bramsnæs.

AUG. ÖSTERGREN: Vägen till ekonomisk hälsa. C. E. Fritzes bokförlags aktieföretag. Stockholm 1922. (248 Sider).

At naa frem til økonomisk Sundhed er kun muligt, mener Forf., naar Hovedinteressen rettes mod de enkelte Omraader, i hvilke Verden økonomisk set „sönderfaller“, d. v. s. hvert Land maa indenfor sine egne Grænser se at bringe sunde Forhold tilveje og ved Hjælp af et rationelt Importafgift- og Eksportpræmiesystem holde sig de økonomisk syge Territorier fra Livet. Især bør det abnorme finansielle Forhold mellem navnlig Frankrig og Tyskland ikke sprede sine uheldsvangre

nyttig Opsparings-Tendens gennem Udsigten til at kunne anvende Opsparingen til Erhvervelse af eget Hjem.

Forfatterens Hjerte er saaledes helt og holdent hos „Egne-Hjems-Bevægelsen“, men han er klar over, at det Offentliges Hjælp er nødvendig med Hensyn til at forberede og fremhjelpe denne Byggevirksomhed. Hans Forslag med Hensyn til Financiering af Byggevirksomheden tager specielt Sigte paa norske Forhold og skal derfor ikke omtales nærmere. Han hævder, at det er Kommunernes Pligt at sørge for, at der til enhver Tid findes tilstrækkelig Byggegrund, vel forberedt til Bebyggelse med Hensyn til Kommunikationsmidler, Vej- og Vandanlæg o. s. v. Kommunerne bør opkøbe de Grundarealer, der bliver Tale om, og for Byernes Vedkommende mener Forfatteren, at der ikke bør være Tale om Afhændelse af Byggegrunde, men kun om langvarige Fæsteoverdragelser. Paa Landet derimod skal Byggegrundene sælges til Husenes Ejere, dog med lempelige Kreditforhold. For at gøre Byggevirksomheden saa økonomisk som mulig, bør det offentlige endvidere interessere sig for Bestræbelser i Retning af teknisk Standardisering og Typisering af Husbyggeriet. Derimod bør man fremtidig søge at komme bort fra den direkte økonomiske Støtte til Byggevirksomhed gennem Rentelettelser og Nedskrivningsbidrag.

I Norge har Boligsagen haft sin „Agitationsperiode“ — siger Forfatteren. Nu gælder det, at den faar sin „Organisationsperiode“. Bogen giver Vidnesbyrd om, at der i Norge er god Vilje til at tage fat paa denne Opgave. I denne Henseende har Danmark sikkert meget at lære hos vort Broderland Norge.

C. V. Bramsnæs.

AUG. ÖSTERGREN: Vägen till ekonomisk hälsa. C. E. Fritzes bokförlags aktiebolag. Stockholm 1922. (248 Sider).

At naa frem til økonomisk Sundhed er kun muligt, mener Forf., naar Hovedinteressen rettes mod de enkelte Omraader, i hvilke Verden økonomisk set „sönderfaller“, d. v. s. hvert Land maa indenfor sine egne Grænser se at bringe sunde Forhold tilveje og ved Hjælp af et rationelt Importafgift- og Eksportpræmiesystem holde sig de økonomisk syge Territorier fra Livet. Især bør det abnorme finansielle Forhold mellem navnlig Frankrig og Tyskland ikke sprede sine uheldsvangre

Virkninger ogsaa til de Stater, som under Krigen energisk hævdede Neutraliteten. Forf. ser med Mistænksomhed paa de internationale Kreditoperationer, som sigtende alene til at paalægge ogsaa de neutrale Stater en Andel i Krigsskadeerstatningen. Kravet om Verdenshandelens Genoprettelse er han endog tilbøjelig til at betragte som dikteret nærmest af særlige engelske Handelsinteresser.

Indenfor det enkelte Land maa Hovedmidlet til økonomisk Helbredelse søges i Stabilisering af Pengeværdien. Et relativt fast Udgangspunkt for denne sidstes Bestemmelse faar man kun, menes det, ved at konstatere Pengenes Købekraft overfor selve den menneskelige Arbejdskraft. Her er den Grundfaktor, som i alt overvejende Grad er bestemmende for Prisniveauets Højde, og følgelig er det først og fremmest Arbejdsløningerne, det gælder om at holde regulerede.

I saa Henseende kommer først den Lønpolitik, det Offentlige fører overfor sine Funktionærer, i Betragtning. Hensynet til den økonomiske Situation bør her være afgørende. Men ogsaa med Fastsættelsen af de private Arbejdsløninger maa Staten have Indseende. Forf. tænker sig oprettet et autoritativt Lønraad, som i de enkelte Tilfælde skal udfinde, hvor det samfundsøkonomisk heldigste Stade for Arbejdslønnen ligger. Da han ikke er blind for Umuligheden af i alt Fald i den nærmeste Fremtid at give nævnte Raad Vetoret, maa han dog i det væsentligste henvise det til at virke gennem den offentlige Mening. Forf., som har meget ringe Tiltro til Diskontopolitikens Virkninger, fremhæver i det hele stærkt de politiske Faktors Ansvar for Pengeværdiens Foringelse eller Forbedring.

Stabiliseringsniveauet kan, mener han, af Hensyn til Udlandet vælges hvor som helst. Hovedsynspunktet maa være at skabe Retfærdighed mellem Laangivere og Laantagere. Han søger derfor at beregne, under hvilke Prisniveau de nu indestaaende Sparekasseindskud er indsat, Obligationer købt osv., og kommer paa denne Maade for Sverigs Vedkommende til Stabiliseringsniveauet 220 som bydende en gennemsnitlig Retfærdighed.

Alt i alt giver Bogen et interessant Bidrag til Diskussionen om Rekonstruktionsproblemet.

C. Fl. Steenstrup.